

درمان و مراقبت

- آمبولی ریه یک اورژانس پزشکی می باشد .
- درمان اورژانس شامل اکسیژن درمانی ، مایع درمانی ، پایش علائم حیاتی (تب ، تنفس ، فشارخون ، ضربان قلب) و دارو درمانی میباشد .
- اولین اقدام درمانی استفاده از داروهای ضد انعقاد مثل هپارین میباشد. در درمان با هپارین نیاز به بستری کردن بیمار در بیمارستان و نیازمند بررسی دقیق بیمار با آزمایش خون میباشد .
- پس از شروع آمپول هپارین ، قرص وارفارین شروع میشود. و به مدت ۳-۶ ماه ادامه مییابد.
- در بیمارانی که بشدت گرفتار آمبولی شده اند از درمان ترومبولیتیک (حل کننده لخته) استفاده میشود. درمان ترومبولیتیک لخته را سریعتر حل میکند اما خونریزی یکی از اثرات جانبی آن است و موارد منع درمان ترومبولیتیک وجود دارد که عبارتند از حوادث عروقی مغزی در دو ماهه اخیر ، خونریزی فعال ، سابقه جراحی تا ۱۰ روز قبل از وقایع ترومبولیتیک ، زایمان اخیر یا هیپرتانسیون شدید.
- جوراب کشی یا باندکشی در پاها استفاده کنید .
- در هنگام خوابیدن پا را بالاتر از سطح بستر قرار دهید .
- به منظور بهبود جریان خون پاها را مرتب ورزش دهید (در صورت عدم وجود لخته در پاها)
- با پاهای آویزان یا جمع شده ننشینید.
- سرفه کنید و تمرینات تنفس عمیق انجام دهید .

چند نکته در بیمارانیکه داروهای ضد انعقاد مصرف میکنند .

داروها را طبق نظر پزشک مصرف کنید.
آزمایشات PT , INR را طبق دستور پزشک به طور مرتب چک کنید .
بسته به عوامل خطر زا ممکن است ۳ تا ۶ ماه ویا تا پایان عمر وارفارین مصرف کنید .
به علت تداخلات دارویی که داروهای ضد انعقاد مصرف میکنید از مصرف خود سرانه داروهای دیگر پرهیز کنید .

سعی کنید از افتادگی و ضربه زدن به بدن اجتناب کنید

پیشگیری از آمبولی

پس از هر نوع جراحی برای پیشگیری از تشکیل لخته بعد از دستور پزشک معالج در اولین فرصت ممکن از تخت پایین آمده و قدم بزنید خودتان ویا فرد دیگری اندامهای تحتانی شمارا ورزش دهد. خانهای باردار باید از استراحت مطلق در بستر به جز در مواردی که پزشک تعیین میکند خودداری نماید.

زمانی که ناگزیر از نشستن طولانی مدت هستید مانند هنگام سفر با هواپیما یا خودرو ، هرچند وقت یکبار قدم بزنید یا

حداقل انگشتان پا را خم و راست کرده و پاهای خود را حرکت دهید اگر قادر به حرکت نیستید اندام های تحتانی خود را بالا قرار دهید و جوراب های واریسی بپوشید. در صورت تجویز دارو توسط پزشک از دارو استفاده کنید .

همه این اقدامات به پیشگیری از راکد ماندن خون و تشکیل لخته در سیاهرگهای اندام تحتانی که عامل شایع آمبولی است کمک میکنند.

علائم هشدار

در صورت بروز موارد زیر در طول درمان به پزشک مراجعه کنید.

- هرگونه علائم خونریزی از بدن نظیر : کبود شدن نواحی مختلف پوست ، خون مردگی در پوست ، استفراغ خونی ، ادرار خونی ، خونریزی از لثه و بینی ، مدفوع سیاه و خونریزی غیر طبیعی در بین دو سیکل عادت ماهانه .
- درد قفسه سینه
- سرفه های همراه خلط خونی
- کوتاهی و تنگی نفس
- افزایش مداوم وزن و غیر قابل توضیح
- تشدید تورم و درد ساق پا

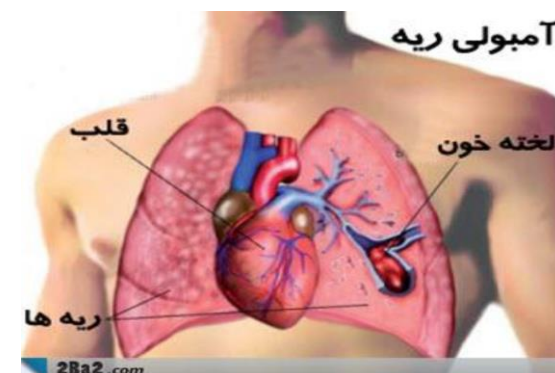
هموطن گرامی این پمفلت جهت ارتقای سلامتی شما تهیه و تدوین شده است بعد از مطالعه آن در صورت داشتن هرگونه پرسشی با پرستار و پزشک خود در میان بگذارید .

دانشگاه علوم پزشکی و
خدمات بهداشتی درمانی استان اردبیل

مرکز آموزشی درمانی علوی

خود مراقبتی آمبولی ریه

(Pulmonary Emboli)

تهیه کننده: ناهید پناهی (آموزش به بیمار)

زیر نظر: دکتر قریه درگاهی

تایید کننده علمی: کارگروه علمی بیمارستان

تاریخ تهیه: ۱۳۹۸

آمبولی ریه

عبارت است از انسداد ناگهانی در عروق ریه که توسط لخته خون، چربی، مایع آمنیوتیک، هوا ایجاد میشود. در اغلب موارد لخته های خون، عروق ریه را مسدود و در اکسیژن رسانی به بافتها اختلال ایجاد میکنند. اگر لخته خون در یکی از اندامهای تحتانی (لگن و پاها) تشکیل شود، این لخته ممکن است شکسته شده و وارد سیستم گردش خون شود این لخته از طریق گردش خون وارد یکی از شریانهای ریه میشود و آن را مسدود میکند.

علل و عوامل شایع خطر ابتلا به آمبولی ریه

- سن بالای ۶۰ سال
- نشستن در یک وضعیت به مدت طولانی مثل مسافرت طولانی (بیشتر از ۱/۵ ساعت)
- بیحرکتی طولانی و استراحت طولانی در بستر
- افزایش غلظت خون
- بارداری
- مصرف داروهای ضد بارداری
- شکستگی استخوان
- استعمال دخانیات
- بیماریهای قلبی
- جراحی های بزرگ بخصوص در ناحیه لگن
- زایمان
- سابقه آمبولی ریه

علائم بیماری آمبولی ریه

- شایع ترین علامت تنگی نفس میباشد
- تنفس تند و سریع
- درد قفسه سینه
- سرفه
- تب خفیف
- تپش قلب
- تنگی نفس
- قبل از بروز علائم فوق معمولا تورم و درد در پاها وجود دارد.

تشخیص

- تشخیص آمبولی ریه به طرق زیر صورت میگیرد
- معاینه بیمار و بررسی علائم و نشانه ها
- عکس رادیو لوژی قفسه سینه
- سونوگرافی داپلر وریدی
- نوار قلب
- آنژیوگرافی ریه (در طی آنژیوگرافی ریه، یک ماده رنگی به داخل سیاهرگ بازو یا اندام تحتانی تزریق میشود. هنگامی که این ماده در شریانهای ریه گردش میابد، وجود لخته را نشان میدهد).